

det for vort Byg betragter jeg som det Uvisse, og det har jo vist sig, i hvilken Grad den er gaaet ned, ikke fordi Produktet af dansk Byg er blevet ringere, men fordi det store Verdensmarked gennem de lettere Kommunikationsmidler har faaet saa meget lettere Udgang end tidligere til at forsyne sig andet Steds fra med bedre Varer, end vi i Gjennemsnittet kunne levere, ikke bedre end det Bedste, vi levere, men end det, vi i Gjennemsnit kunne levere. Jeg lægger altsaa langt større Betydning end det ærede Medlem i, at vi bevare det indenlandske Marked for vor egen Produktion. At jeg ved Siden deraf haade i Motiverne til Lovforslaget og ved Fremsettelsen deraf har fremhævet den Betydning, det vil have for Statskassen, her Brændevinsafgiften, ja, det er en Selvfølge. Derjom jeg ikke havde gjort det, vilde man maasse endogaa have forjagt at beskyldt mig for, at det var et underfundigt Forjog paa at staffe Statskassen en forhøjet Indtægt under det falske Flag, at det skulde være til Gavn for den danske Landmand. Net, jeg har fremstillet Forholdet ligefrem, som jeg mente det, nemlig at det skulde være en Beskyttelse for Landbruget, men at der dermed tillige vilde følge en forøget Indtægt for Statskassen, en forøget Indtægt, som har foranlediget mig til at foreslaa en betydelig Nedgang paa andet Sted i Statskassens Indtægter, nemlig ved Forandring i Sukkerafgiften. — Det ærede Medlem udtalte, at da den særlige Indførselsafgift af Malt ikke var nærmere begrundet i Motiverne, kunde dets Optagelse kun være et Dieblits Indfald. Jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at han visnok hester ikke i Motiverne vil finde nogen særlig Begrundelse af Mel- og Grynaltolden. Jeg tror altsaa ikke, at det ærede Medlem var berettiget til at drage den Slutning, han gjorde, at da der saanedes særlig Motivering af Maltaltolden, skuldes det kun en dieblittelig Indskydelse. — Det ærede Medlem vilde finde en stor Inkonsekvents hos mig deri, at jeg af Hensyn til Udførselen af Hvedemel og den Virksomhed, som beskæftiger sig med Forarbejdelsen af Hvede til Udførselsprodukt, ikke havde medtaget Hvedemel blandt de Kornsorter, som jeg havde foreslaaet Told af, og at jeg ikke desto mindre havde foreslaaet Told af Byg, skjøndt ogsaa Produktet af Byg som Malt var en Udførselsvare. Jeg vil her henvise det ærede Medlem til de trykte Oversigter over Landets Udførsel af disse to Varer, henholdsvis Malt og Hvedemel; saa vil det ærede Medlem maasse finde en Forklaring og et Forsvar for, at jeg ikke har taget samme Hensyn til det

danske Maltgjøveri til Udførsel og til den danske Formaling af Hvedemel til Udførsel; thi Forholdet er jo omtrent det, at der kun udførtes af Malt lidt over en Million Pund i sidste Aar, medens Udførselen af Hvedemel har været 78 Millioner Pund. Det tror jeg turde være tilstrækkelig Forklaring, og jeg tvivler ikke om, at dersom man vilde spørge Landets Maltgjørere ad, om de helst vilde have en Bestemmelse om Bygtold tilligemed Told paa Malt eller undvære denne Bestemmelse, tror jeg Landets Maltgjørere vilde foretrække Told paa Malt. — Det ærede Medlem advarer mod at vedtage en Kornaltold her, fordi man vilde fremtalde Repressalier fra andre Lande. Nu forekommer det mig, at der egentlig deri ligger halvveis en Anertjendelse af mit Standpunkt, at andre Landes Holdning i disse Spørgsmaal maa være bestemmende for os. Det ærede Medlem forudsatte, at vore Bestemmelser med Hensyn til Kornaltolden vilde foranledige andre Lande til ogsaa at tage Bestemmelser. Jeg har gjentagne Gange udtalt, at dette Lovforslag har jeg bragt frem, netop ikke som principiel Tilhænger af et Beskyttelsesystem, men jeg har bragt det frem af Hensyn til den Retning, som har gjort sig gjældende i andre Landes Toldlovgivning. — Det ærede Medlem advarede mod ligesom at bruge Medicin, idet han lignede saadanne Bestemmelser som dem, der ere foreslaaede her, ved, at man søgte at overvinde Sygdommen gennem Brug af Medicin; han mente, at ligesom man skulde indrette sig paa en sund Levemaade for at undvære Medicin, saaledes skulde man i Sigthed dermed ogsaa indrette sin Toldlovgivning sundt, efter rigtige Principer, og saa lade Virksomhederne udsolde sig, som de vilde. Jeg tror dog, at naar man bliver ved dette Billede, maa det ærede Medlem erkjende, at der ogsaa er Tilfælde, da man, hvor sundt man saa end søger at leve, ved at undlade at bruge Medicin sandsynligvis forforter sit Liv, hvor altsaa Patienten dør. Det er ikke nok, at Patienten, før han bliver syg, har bestræbt sig for at leve sundt; ikke desto mindre kan Sygdommen ramme ham, og han bliver da nødt til at bruge Medicin. Efter min Mening er netop det Tilfældet her. Vi have ikke fremtaltd de Forhold, der nu i den Grad, som Tilfældet er i Dieblittet, trykke vort Landbrug, og jeg skal slet ikke have Noget imod, at man kun betragter de af mig foreslaaede Foranstaltninger som en Medicin, ikke som Noget, der varig skal nydes og bruges, naar man blot erkjender, at det er nødvendigt at tage den i Dieblittet; det er kun det, jeg har villet gjøre gjældende.